

ความเป็นมาของปัญหา

ปัญหาการว่างงานนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น จนกลายเป็นปัญหาใหญ่ของชาติ โดยเฉพาะปัญหาการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับกลางและระดับสูง ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) นั้น เป็นระยะที่การว่างงานของคนในชาติขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นปัญหาที่ต้องรีบเร่งดำเนินการแก้ไข (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2529 : 157-158) รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหการว่างงานขึ้น ดังจะเห็นได้จากมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2526 ได้กำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยให้กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัยปรับแผนการศึกษา เพื่อการมีงานทำ มุ่งให้ระบบการศึกษาสามารถผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในสาขาต่าง ๆ ของประเทศอย่างแท้จริง และเริ่มพัฒนาโครงการแนะแนวอาชีพให้แก่นักเรียน นักศึกษา ทั้งระดับมัธยม อาชีวะ ฝึกหัดครู และมหาวิทยาลัย (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี 2526 : 16-17)

สำหรับการจัดการศึกษาในระดับมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา การสนองตามนโยบายของรัฐบาลดังกล่าวข้างต้น ได้กระทำติดต่อกันมาโดยตลอด วิธีหนึ่งในด้านการปรับแผนการศึกษา นั้น กรมสามัญศึกษา (2530 : 1) ได้กำหนดใหม่การจัดตั้งศูนย์ศึกษาکنควาเพื่อส่งเสริมการศึกษาวิชาอาชีพในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาขึ้นจังหวัดละ 1 แห่ง เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานชั้นนำในด้านการผลิตกำลังคนเชิงการอาชีพให้แก่กลุ่มโรงเรียนในจังหวัด เช่น ทำหน้าที่สำรวจ วิเคราะห์ และจัดทำข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่เหมาะสมแก่โรงเรียนในกลุ่ม ฯลฯ ทั้งนี้เพราะกรมสามัญศึกษามีเป้าหมายให้ทุกโรงเรียนในสังกัด จัดสอนวิชาความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพสอดคล้องกับทุกสาขาวิชา โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ขั้นพหุความรู้จักอาชีพ และขั้นให้การศึกษาที่ลึกซึ้ง โดยการฝึกทักษะความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพในท้องถิ่น

(สำหรับโครงการแนะแนวอาชีพให้แก่นักเรียน นักศึกษา ตั้งแต่ระดับมัธยมขึ้นไปนั้น เนื่องจากในแต่ละปีบุคคลที่อยู่ในวัยทำงานจำนวนมากประสบปัญหาในการตัดสินใจ เลือกอาชีพ เนื่องจากขาดความรู้ในเรื่องของอาชีพ และรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะงานตามประเภทอาชีพต่าง ๆ ประกอบกับไม่มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพ และอุปนิสัยของตน รัฐบาลจึงมีเป้าหมายให้ส่งเสริมโครงการแนะแนวอาชีพขึ้น (กรมแรงงาน 2527 : 18) โดยเฉพาะการแนะแนวอาชีพแก่บุคคลที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งยังมีโอกาสคลาดแรงงานนั้น ถือว่าเป็นการเตรียมบุคคลให้พร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพโดยตรงกับความต้องการของตนเองและประเทศต่อไป

เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนนั้น บังอร เอี่ยมรอด (2529 : 52) กล่าวว่า การแนะแนวอาชีพมีขอบข่ายงานที่กว้างขวาง เพราะการแนะแนวอาชีพในปัจจุบันต้องมองชีวิตของบุคคลทั้งชีวิตเป็นกระบวนการต่อเนื่อง เริ่มโดยการให้นักเรียนรู้จักตัวเอง รู้จักข้อมูล และรู้จักการเตรียมตัวที่จะเข้าสู่โลกของงาน โดยเฉพาะการให้นักเรียนรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่มีอยู่หลากหลายในสังคมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเลือกอาชีพ มักมีสาเหตุสำคัญมาจากการขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นส่วนใหญ่ (Rettig 1974 : 69) สารนิเทศด้านอาชีพนอกจากจำเป็นสำหรับนักเรียนแล้ว ยังเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูแนะแนว ใช้ประกอบการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนด้วย ดังคำกล่าวของ ศรีบูรณ ศรีสุวรรณ และคณะ (ม.ป.ป. : 20) ที่ว่า "การให้คำแนะนำอาชีพจะเกิดผลดีที่สุดหากผู้ให้บริการคำปรึกษาจะแสวงหาความรู้ในทุกด้านซึ่งเกี่ยวข้องกับงานอาชีพให้มากที่สุด เพื่อประโยชน์ในการให้บริการแก่ผู้มาขอรับบริการ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นก็ควรที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเช่นกัน"

วิธีหนึ่งที่บุคคลสามารถศึกษาหาข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางด้วยตนเองคือ การใช้บริการของห้องสมุด Halasz (1986 : 238) กล่าวว่า ห้องสมุดมีบทบาทต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคล โดยการรวบรวมสารนิเทศด้านอาชีพ ชนิดและประเภทต่าง ๆ ไว้อย่างเป็นหมวดหมู่ มีระบบการจัดเก็บและคู่มือช่วยค้น ตลอดจนกิจกรรมส่งเสริมการใช้ เช่น การจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการ เป็นต้น ในหลายประเทศ เช่น รัสเซีย ในแคว้น Kuybyshevsky ได้มีการวางแผนให้โรงเรียน บ้าน และห้องสมุด รวมมือกันในการช่วยเหลือเยาวชนให้เลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง โดยห้องสมุดมีบทบาทในการจัดกิจกรรมที่มีอยู่หลากหลายและแนะแนวในด้านการอ่านแก่เยาวชนตามความสนใจ (Zuykova and Gavrilov 1986 : 107) ส่วนในสหรัฐอเมริกา

ห้องสมุดนับว่ามีบทบาทสำคัญในการจัดบริการสนเทศและให้คำปรึกษาคานอาชีพ เช่น ห้องสมุดประชาชน 56 แห่งในรัฐนิวยอร์ก ได้จัดบริการดังกล่าวในรูปแบบของศูนย์ ซึ่งใช้ชื่อเรียกต่างกันออกไป เช่น Learner's Advisory Service , Job Information Center , Career Information Center , Education and Job Information Center ศูนย์เหล่านี้ล้วนมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือบุคคลในการตัดสินใจด้านการเรียนและการวางแผนอาชีพอย่างชาญฉลาด แต่ละศูนย์จะมีขนาด จำนวนสารนิเทศ และคณะผู้ทำงานมากน้อยต่างกัน ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับ (Tarin and Shapiro 1981 : 2365) ลักษณะงานดังกล่าวได้รับการกล่าวขานว่าเป็นความก้าวหน้าของห้องสมุดที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ใ้ทันต่อเหตุการณ์ (Berry 1981 : 2345)

นอกจากนี้ ในสถาบันการศึกษาในประเทศต่าง ๆ ได้จัดตั้งห้องสมุดอาชีพ (Career Library) ขึ้นอย่างแพร่หลายเช่นกัน สำเนา ขจรศิลป์ (2529 : 67) กล่าวว่า ในทวีปยุโรป และทวีปอเมริกา ได้มีการจัดตั้งห้องสมุดอาชีพขึ้นในสถาบันการศึกษา เพื่อให้บริการชาวสารหรือสารนิเทศคานอาชีพในแง่มุมต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งมีหลายชนิดด้วยกัน ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของแต่ละสถาบัน เช่น ห้องสมุดอาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ห้องสมุดอาชีพของวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ส่วนชื่อที่ใช้เรียกห้องสมุดเหล่านี้แตกต่างกัน เช่น Career Library, Career Resource Center, Career Guidance Library, Curricular-Career Information Service, Career Information Service, Occupational Library, Career Planning and Placement Center, Career Center, The National New Career Center, National Career Information Center, Educational Development Center.

สำหรับประเทศไทย การจัดตั้งห้องสมุดอาชีพในสถาบันศึกษานั้น ได้เริ่มจัดตั้งในระดับอุดมศึกษาหลายแห่ง ซึ่ง สำเนา ขจรศิลป์ (2528 : 24) กล่าวว่า ยังไม่ได้มาตรฐานเป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากขาดข้อมูล สถานที่ บุคลากร และแบบทดสอบต่าง ๆ ทบวงมหาวิทยาลัยเองได้จัดตั้งห้องสมุดอาชีพขึ้นที่กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลคานอาชีพและการหางานทำ โดยจัดให้บริการข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ และข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ทั้งในรูปแบบเอกสาร สิ่งพิมพ์ และสื่อ-

ทัศนูปกรณ์ เช่น เทป สไลด์ วิดีโอ รวมทั้งเป็นศูนย์ประสานงานระหว่างหน่วยงานแนะแนวอาชีพ
 ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยให้บริการเอกสาร วัสดุอุปกรณ์ และ
 บริการจัดทำงานให้นักศึกษาแต่ละสถาบันตามความต้องการของผู้จ้าง นอกจากนี้ ยังให้บริการ
 คำปรึกษาด้านการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพด้วย (ทบวงฯ 2530 : 10)

ในระดัมนิยมศึกษานั้น การให้ข่าวสารความรู้ด้านอาชีพสามารถกระทำไต่หลายวิธี
 โดยทั่วไป การจัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์ และแผ่นสารนิเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพไว้ในหอสมุด
 หรือห้องแนะแนว เป็นวิธีหนึ่งที่ได้พบได้ในโรงเรียนส่วนมากขณะนี้ แต่เนื่องจากสารนิเทศด้านอาชีพ
 มีเพิ่มขึ้นตลอดเวลาทั้งชนิดและปริมาณ การคัดเลือก รวบรวม และเผยแพร่ จึงจำเป็นต้องมีระบบ
 มีการบริหารงาน และการดำเนินงานที่ดี Norris, Zeran และ Hatch (1967 : 373)
 กล่าวว่า การรวบรวมสารนิเทศโดยการจัดตั้งเป็นศูนย์หรือห้องสมุดนั้นควรได้รับการพิจารณาเป็น
 อันดับแรกในการพัฒนางานบริการสนเทศเพื่อการแนะแนวอาชีพ เพื่อว่าครูและนักเรียนจะสามารถ
 ใช้สารนิเทศได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง อีกประการหนึ่ง การรวบรวมสารนิเทศจะเกิดคุณค่าแก่
 การใช้น้อยมาก หากไม่มีการจัดหมวดหมู่และทำรายการช่วยค้นเสียแต่แรกเริ่ม ความยุ่งยากหลาย
 ประการอาจเกิดขึ้นในภายหลัง เช่น หาสารนิเทศที่ต้องการไม่พบ สารนิเทศที่จัดเก็บมีความซ้ำซ้อน
 กัน เป็นต้น ซึ่งการจัดเก็บสารนิเทศในลักษณะเดียวกับระบบของห้องสมุดจะช่วยคลี่คลายปัญหา
 เหล่านี้ได้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดมาจึงมีการแนะนำให้งานแนะแนวขอความร่วมมือจากห้องสมุด
 โรงเรียนให้ช่วยเหลือในด้านการจัดและให้บริการสารนิเทศที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว (กรมวิชาการ
 2523 : 4) ในเรื่องของความร่วมมือระหว่างงานแนะแนวและห้องสมุดโรงเรียนในต่างประเทศ
 นั้น Simpson (1986 : 238) กล่าวว่า ยังขาดความร่วมมือระหว่างห้องสมุดโรงเรียนกับงาน
 แนะแนว ในขณะที่ครูและนักเรียนมีความจำเป็นต้องใช้สารนิเทศจำนวนมากทางคานนี้ เพื่อประกอบ
 การแนะแนวและพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพ

จากความสำคัญของสารนิเทศด้านอาชีพต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียน และ
 บทบาทของห้องสมุดในการจัดและให้บริการสนเทศทางคานอาชีพ ตลอดจนการจัดตั้งห้องสมุดอาชีพ
 ในสถาบันการศึกษาหลาย ๆ ระดับ จึงทำให้คิดว่า ถ้าในโรงเรียนมัธยมศึกษาระบบการจัดและ
 ให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านอาชีพที่มีประสิทธิภาพ โดยจัดในลักษณะของห้องสมุดอาชีพโดยเฉพาะ
 ก็จะเป็นผลต่ออย่างยิ่งต่อการวางแผนเลือกอาชีพของนักเรียน ดังนั้นงานวิจัยนี้จะศึกษาสภาพ

การให้บริการสนทนเพื่อการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ศึกษาว่า หอสมุดโรงเรียนกับงานแนะแนวมีการร่วมมือกันหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนแนวทางการจัดตั้งหอสมุดอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการให้ให้บริการสนทนาในลักษณะของหอสมุดอาชีพหรือไม่ และต้องการให้มีการบริหารงานและดำเนินงานในรูปแบบใด มีปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดตั้งอย่างไรบ้าง โดยศึกษาทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ครูบรรณารักษ์ และครูแนะแนว ซึ่งเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผลการวิจัยอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องที่จะนำไปเป็นแนวทางในการจัดตั้งหอสมุดอาชีพ หรือปรับปรุงการให้บริการสนทนาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้เข้ามาตรฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. สำรวจสภาพและความร่วมมือระหว่างหอสมุดและงานแนะแนวในการให้บริการสนทนาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5
2. ศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้งหอสมุดอาชีพในด้านการบริหาร การดำเนินงาน และการให้บริการ
3. ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดตั้งหอสมุดอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5

แนว เหตุผลในการวิจัย

ผู้บริหารโรงเรียน ครูบรรณารักษ์ และครูแนะแนวล้วนต้องการให้มีการจัดตั้งหอสมุดอาชีพขึ้นในโรงเรียน เพื่อมีสถานที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดและให้บริการสารนิเทศเกี่ยวกับอาชีพ แก่ครูและนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มีผู้ศึกษาที่คณะของบุคคล 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูบรรณารักษ์ (หัวหน้างาน) และครูแนะแนว (หัวหน้างาน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 5 (จังหวัดราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี สุพรรณบุรี และสมุทรสงคราม) จากการสำรวจของกรมสามัญศึกษาปี 2531 โรงเรียนมัธยมศึกษา

ในเขตการศึกษา 5 มีทั้งหมด 120 แห่ง การวิจัยเชิงศึกษาทัศนะของบุคลากรทั้ง 3 กลุ่ม รวม 3 คน ต่อโรงเรียน 1 แห่ง รวมประชากรทั้งหมด 360 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล วิธีดำเนินการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทบทวนจากหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่ปรากฏในภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง การบริหารงาน และการดำเนินงานห้องสมุดอาชีวะ รวมทั้งบริการสนเทศเพื่อการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถาม 3 ชุด เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรทั้ง 3 ฝ่าย คือผู้บริหารโรงเรียน ครูบรรณารักษ์ และครูแนะแนว ฝ่ายละ 1 คน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 5 ซึ่งมีทั้งหมด 120 แห่ง รวมประชากร 360 คน

ข้อมูลที่จะเก็บในแบบสอบถาม ประกอบด้วย

(1) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ หรือปีทำงานในหน้าที่ปัจจุบัน ระดับการศึกษา

(2) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและความร่วมมือระหว่างห้องสมุดโรงเรียนกับงานแนะแนวในการจัดบริการสนเทศคานอาชีพ

(3) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูบรรณารักษ์ และครูแนะแนวที่มีต่อการจัดตั้งห้องสมุดอาชีวะในด้านการบริหาร การดำเนินงาน และการจัดบริการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดตั้งห้องสมุดอาชีวะ

3. การทดสอบแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียน ครูบรรณารักษ์ และครูแนะแนว จำนวน 18 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐม ซึ่งอยู่ในเขตการศึกษา 1 จำนวน 6 โรงเรียน ผลการทดสอบนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่จะนำออกใช้ต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบและแก้ไขแล้วไปยังผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 5

โดยส่งผู้บริหารโรงเรียน 1 ชุด ครูบรรณาธิการ 1 ชุด ครูแนะแนว 1 ชุด รวมโรงเรียนละ 3 ชุด ทั้งหมด 120 แห่ง รวมแบบสอบถามทั้งสิ้น 360 ชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์เพื่อประมวลค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. สรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูล

7. รายงานผลการวิจัย อภิปรายผล และเสนอแนะ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงสภาพการให้บริการสหเทศเพื่อการแนะแนวอาชีพ ตลอดจนความร่วมมือระหว่างห้องสมุดโรงเรียนและงานแนะแนว ในการให้บริการใน โรงเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบัน อันจะเป็นแนวทางสำหรับพิจารณาปรับปรุงแก้ไขงานบริการดังกล่าวให้ประสิทธิภาพ และช่วยให้ห้องสมุดโรงเรียนและงานแนะแนวได้แนวทางปฏิบัติงานที่มีการประสานงานร่วมกันยิ่งขึ้น

2. ได้ทราบลักษณะของห้องสมุดอาชีพที่อยู่ในความต้องการของผู้บริหารโรงเรียน ครูบรรณาธิการ และครูแนะแนว ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการจัดตั้งและบริหารงาน อันจะเป็นแนวทางในการจัดตั้งและดำเนินงานห้องสมุดอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการต่อไป

3. ผลของการวิจัย ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้อง เห็นความสำคัญของการจัดระบบสารนิเทศด้านอาชีพในลักษณะของห้องสมุด และส่งเสริมให้มีการจัดตั้งห้องสมุดอาชีพขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่วไป

คำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ทักษะ หมายถึง ความถนัดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสะท้อนความถนัดเห็น ความต้องการในสิ่งนั้นว่าเป็นอย่างไร รวมทั้งความรู้สึกที่สนับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ต้องการหรือไม่ต้องการ

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่แทนในโรงเรียนมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 5

-ครูบรรณารักษ์ หมายถึง หัวหน้างานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียน ให้เป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินงานการบริหาร การบริการ ตลอดจนงานต่าง ๆ ของห้องสมุดโรงเรียน ซึ่งอาจ เป็นครู อาจารย์ที่ได้รับการบรรจุเป็นบรรณารักษ์โดยตรง หรือบรรจุโดยตำแหน่งครูปฏิบัติการ แต่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่บรรณารักษ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 5

ครูแนะแนว หมายถึง หัวหน้างานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียน ให้เป็นผู้รับผิดชอบงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 5 ซึ่งอาจเป็นครู อาจารย์ที่ได้รับการบรรจุเป็นครูแนะแนวโดยตรง หรือบรรจุจากตำแหน่งครูปฏิบัติการ

ห้องสมุดอาชีพ หมายถึง หน่วยงาานที่ทำหน้าที่จัดเก็บ รวบรวม เผยแพร่ และให้บริการข้อมูลข่าวสารคานอาชีพอย่างมีระบบ

บริการสนเทศคานอาชีพ หมายถึง บริการให้ข่าวสารความรู้ เพื่อเป็นการชี้แนะและช่วยนักเรียนในการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพการงาน ซึ่งจัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบรรยาย อภิปราย การจัดปายนิเทศ การจัดเอกสารต่าง ๆ ใว้บริการ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย